

De impulsibus.

63

Planes sic cōcluderet quicūq; princeps etiā paganus scīpm h̄re autoritatē eternae vite et mortis. Sic cōcluderet oīs licentia tūs in theologia et decretis se h̄re p̄tātē in terp̄andi sacram scripturam et iura/nō solum scholastice/sed et doctrinaliter.sed et a postolica autoritate. Sic libri omēs ab ecclēsia app̄bati oēs essent articuli fidei sicut biblia. Nam̄ itaq; datā platis et pnci pib; p̄tātem a deo.sed refert qualiter et q̄lcz. Doceāt nos exempla posita līcētiando in theologia et decretis dafa papa auctoritas q̄lis auctoritas: exponēdi et interp̄andi sacram scripturā.nō m̄ vi expositio illa sit au toritas aplīca/sed est declaratio qdā magistralis et scholastica. Libros sc̄toꝝ appbat ecclesia.nō m̄ ut robur auctoritatis reneant par ad eccliam/sed ut sciant in multis esse viles ad edificatiōem. Hō sec⁹ est in p̄posito Pre lati siq; dē et p̄ncipes h̄nt auctoritatē a deo regendi pp̄lm suū p̄ leges et instituta ultra leges diuinitatis inspiratas.nō q̄ leges sue et institutiōes cēsende sint diuine.sed recipiē de sunt ut salubria monita/nec leuiter contemnēda. Alioqñ transgressio penā habet nō qualēlibz; s; q̄lē possibile fas; q̄ est ho minos infligere. Propterea cōcludim⁹ maiorē deberi obedientiam platis et pncipib; in eis in q̄b sunt solū velut p̄cones et nun cij. q̄ in illis q̄ suo reliqua sunt arbitrio statuēda. Exemplū manifestū est in p̄conib; de nūciātib; pp̄lo legē regis. **F**ouissime q̄ inculpat nos tāq; dilatēm⁹ viā inobedietie q̄ insug nibil edocem⁹. **H**ix nil accidit. Quid enī v̄l'dici vel scribi v̄l' fieri p̄ta calūnij alienū? Scim⁹ q̄ repbis enā omia cooptant in malū. oīb; abutūtur. oīa in laq; os et decipulas pedib; suis vertūt. Ahibilo min⁹ solē et pluuias null⁹ dicet inutiles/qz et eoz actiōe sīc germināt viles plāte. Ita ples infertiles pullulāt nec florvineaz iō exterminād⁹ ē qz busones necat. Plane malus tā la po q̄ stricto fūne laborat. iuxta verbi flacci. hoc ē in malū suū trahit doctrinā tā latā q̄ strictā in morib;. **D**einde m̄lto min⁹ amiramur. dū dicūt se nihil a n̄rō ml̄ tiloq̄ doceri nos noui nihil attulisse. Ex cūsas me p̄funditas materie quā Aug⁹ tāz p̄spicat doctor qdā loco dicit. aut non aut vie in hac vita attigibilē. Cōsolatur me p̄ tereā dictū cuiusdā hismen⁹ a Hiero. repetitū. Hibi cecini et musis. et si nemo ali⁹ audiuit. quāq; de nonnullis aliter spero. Nos

alios vero quoꝝ oculos mētis et corpis ob uoluit crassa nubes desideriorꝝ et fantasiam carnaлиū/qb; nō schola s; discholia vanitas/nō vītas placet q̄s cure iuges vicioꝝ seos cōfundūt nunq̄ expecto ut aliquid re nue. aliqd eleuatū et resolutū accipiāt. nō si ipm etiā solē digito ut aiūt pdiderimus! **A**leḡ tñ vīsurpo mihi tale aliq; tradidisse qd ab alijs dicitū nō sī p̄bus. Hoc ego potius in laudē mihi deputo/qd dicta sanctoꝝ rū et doctrinā q̄ cōis est in ore et cordib; hominū/meis verbū explicui et veritatis luci dā sīnīa; q̄lī de qdā inuolucro sumoso. discordiū verboꝝ feci splēdescere. dicā modestius facere conat⁹ sum. Qd an p̄ficerim illoꝝ sit iudiciū q̄ p̄spicatoꝝ vīlus h̄nt. tui p̄cipue inclite p̄ceptor. cui sicut p̄faciūcule initii. ita finē huius opis dedicamus

Finitū est hoc opus Anno domini Dcccc. xiiij. die. xv. Januarij. **A**lū in plogo tractatus p̄cedētis policiūs sit cācellarius se tres p̄tes traditurū. Ec nō nisi vñā absoluerit. nō videat ali⁹ tractatus cōuenientius p̄ sc̄da pres subiūgi posse q̄b cētilogiuꝝ ei⁹ de impulsib;. id qd dēphen di p̄t et verbis eius q̄ legūtur in tractatu octauo sup magnificat p̄tōe p̄ma circa si nē. in hūc modū. **D**iscipulus. Venit in recordatiōes illud scriptū tuū p̄ sex lectiones vbi dictū apli tractās. In ipo viuim⁹ mos uenit et sum⁹ distinxisti qdā duplice vīta sp̄rit⁹. Porro de motu et statu n̄rō in deo p̄stolabat aliq; fmonē. Nūc aduenit occaſio loq̄ de motib; ipulsuꝝ bonoꝝ et maloꝝ. dū nūc ipulsos et depulsos suscepit p̄ tremis moriētū terra. velut in qdā statiōis se renescit. **H**ęc cētilogiuꝝ accipies seorsum de impulsib;. cras p̄terea dū suppetit hora pl̄ma rursus meloquēt et te auscultātē de bonoꝝ et maloꝝ angelox officio quietus accipies.

Centilogiuꝝ de im. v.

pulsib; mḡri Jo. de geslo cācellarij p̄sien̄.

Deposuit potētes de sede et exalta; uit hūiles. Cētilogiuꝝ de impulsib; qb; nūc potētes deponunt. nūc ex altans hūiles. traditur sum/mouet text⁹ n̄r de cālico marie/mouz et illō qd ab ap̄lo posuit p̄dē tractauim⁹ in deo viuim⁹/mouet mur et sum⁹. Dictū fuit p̄ sex lectiōes derivata quadruplici quo ad verbum viuimus.

Centilogium.

Dicemus nūc in otio de motib⁹ q̄b⁹ ḡnī
q̄les citi⁹ inotescit/ quā denotat v̄bū sum⁹
Sic ex navigatione fluctuaga/ venimus
ad portum solidū, sic ex pegrinationis am-
bulatione/ cūtatis terminus expensatur.
Loquamur p̄ decades decem verbor⁹ seu
theorematum aut notularum. Et in p̄mis
docebim⁹ quid sit impulsus.

Impulsus nomen/ p̄bus imposi-
tum fuisse a motu locali/ tanq̄
notiori sensib⁹/ sed translatū tā/
q̄ ad omnes alias motiones

Impulsus nomē p̄ncipalius impositū
fuisse motib⁹ violētis q̄ naturalib⁹/ sed ex-
tenditur aliquād etiā ad motiones et na-
turales et p̄ternaturels/ aut supnaturels
atq̄ voluntarias. Impulsus nomē cū di-
stingui⁹ p̄prie captū/ cōtractū esse ad verti-
ginem/ motus locales violētos. Sed extē-
ditur ad ip̄os et alios mot⁹ etiā nō locales
vt dicit⁹ est q̄les tñ sub tropo distinguitur
in tres/ circularem rectū et obliquū. Im-
pulsus nomē dicere large oēm motiōem e⁹
termin⁹ aut p̄uatio q̄les noiaſ/ q̄ duo dan⁹
intelligi in cārico marie. Deposuit potētes
de sede. depositio ad motū/ sedes p̄tinet ad
quietē. Impulsus nomē et q̄etus opposi-
te/ phos agnouisse. q̄p̄ allegat apl̄s dict⁹
egregi⁹ loquē atheniēsib⁹ de deo. in ipso
vīum⁹ mouemurz sumus/ spectat ly⁹sum⁹
ad q̄tem et stabilitatē. Impulsus nomē
extendi posse q̄uis impp̄prie valde ad oēm
mutatiōem etiam qualis est creatiō vel ae-
ris subita illuminatio. Impulsus nomē
extendi posse sed impp̄hīlīme ad oēm opa-
tionem quālibet intrinsecam et immanētē
ita non haberet quietem maxime in creatu-
ris/ oppositam. Sic dicemus q̄ omnis
res posita in loco suo naturali se p̄mit̄ im-
pellit quodāmodo in ip̄m. imo sic dicit phi-
losophus q̄ deus ynica opatione summe
delecatur quelibet insup̄ res isto modo p̄/
pter suam opationem facta est. sicut p̄ter
sue p̄fectionis cōsernatiōem si habet v̄l'ac-
quisitiōem si non habet. Impulsus no-
men sic extensum significare rem p̄fectiore
p̄ modum quietis in suo loco. quam p̄ mo-
dum motus ad suum locum nō habitum.
Est enī impfectionis in rebus creatis q̄ in su-
is locis non valeant immobili pondere se
locare. Solus deus est hmōi sicut solus ē
esse necesse/ solus in seip̄o sicut in loco pro-
prio nec auelli potest inde nec mutari. Se-

eus de qualibet creatura ad diuinam potē-
tiam cōparata. Impulsus nomen sic ex-
tensum conuenienter accipi de formatiōe
creaturarum p̄ diuinam sapientiam/ que iō
omnibus mobilib⁹ dicitur mobilior/ q̄ at-
tingere a fine v̄sc⁹ ad fines fortiterq̄ dispo-
nere omnia suauiter/ in numero pondere et
mensura p̄dicatur. Impulsus nomē sic
extensum/ cuilibet creature adaptari posse
et eo p̄fectius quo de p̄fectionibus secūdis
amplius p̄cipiant et abundantius susci-
piant.

Decas secunda.

Reaturas eo plus suscipere de i-
mpulsi diuino quo p̄fectiores sit
plus insuper a deo dependere/
minus p̄perea existere q̄ ad hoc
necessē est/ p̄ns deniq̄ diuino nti impul-
sui/ sicut et fluxi. quoniam fluxus illo mo-
do coincidat cum impulsu. Creaturaz
beatitudinem seu felicitatem naturale pos-
se dici scđm naturam p̄pria/ et bene insti-
tutam/ agi vel impelli/ spectat ad hoc illud
philosophie iugra Boetium deo dict⁹
Lui⁹ agi frenis summa libertas est.

Creaturarum pacem esse diuino influxi
suauiter obedire. Est enī p̄p̄ ordinis trā-
quillitas. Ordō autem diffinitur qđ ē p̄p̄
riū dispariūq̄ rerū sua vnicuiq̄ imbūta
dispositio. Hec autem dispositio non sit si-
ne impulsu diuino sine influxu pariterib⁹
lapsu suo modo cuilibet. Creaturaz di-
spositiōem diuinam non posse p̄ depositō
nem oppositam conturbari/ nec penit⁹ ab
omni sede deponi/ nam quia quecumq̄ res
deponitur ab vno ordine vel dispositione
defluit et impellit in alteram sicut ex de-
positione a sede misericordie reponitur se
de iusticie/ vbi non minus ordinate collo-
catur damnatus in inferno suo modo/ q̄
beatus in paradiſo. Creaturaz rationa-
lis propriam beatitudinem hic inchoare
per gratiam/ et consumare per gloriam/ exi-
stere in susceptione exaltativa humilium
sicut econuerso miseria et damnatio consi-
tit in depositione potentium superboruz.
Creaturaz rationalem plus obligari
deo/ si nunq̄ a sede sui ordinis gratuī de-
posita fuerit per peccatum/ quaz si post im-
pulsionem et casum reponatur in sede/ et b⁹
ceteris paribus et secundum consideratio-
nem gracie p̄seruātis. Creaturaz roālē

De impulsibus.

65

que corruit a sede grē/pl^o ceteris pībō obli-
gari mihi liberati et exaltati. Et hī fīm rōem
hanc misericordie que miseriam supponit
infuisse. **C**reaturam rōalem quē nūq̄
deposita est nec deponi debuit a sede gra-
tie qualis inter homines sola fuit aia chris-
ti/plus obligari deo quā cetere in ratione
gratuiti muneris accepti. Concordant he-
res cōsiderationes vltī rñsum symonis a
xpo pbatum. **L**ui minus dimititur min-
diligit/supple facta patō ad misericordiā
liberantem a miseria/non ad pure liberali-
ter largientem. **N**orauit pīs. quattuor exal-
tationes. pīmo a lapsu mortis. **B**eatū quorū
remisse sunt iniquitates. **S**cđo a veniali-
bus/et quoꝝ recta sunt peccata. **T**ertio per
sanatiōem a peccato originali. **B**eatū vir-
cui nō imputauit dñs pīm. **Q**ualis fuit ī
ter hoies virilis marie spūs. **Q**uarto pfecta
innocentia. **Q**ualis est aia xpī sola in cui?
spū nūq̄ fuit dolus. **C**reaturam huma-
nam viatricem/attēdere plus debere impl-
sus variospūt habent rōem boni moralis
et honesti atq̄ laudabilis aut moralis/aut
oppositas rōes/quā sub cōditione sua na-
turali. **C**reaturam humanam viatrices
attēdere plus debere ad impulsus rerū va-
rios fīm phīam morale q̄ naturale vel me-
thaphysicale vel rōale/ q̄uis si vtraq̄ co-
gnitio posset apphendi sine vicio curiosi-
tatis. plus vtrq̄ simul laudanda est

DECAS. TERTIA.

Cognitionem certam sup varie-
tate impulsū moralū in boni-
tate et malicia/pure hūanit̄ nō
haberi/neq; scđm originem/ne-
q; scđm media/neq; scđm finem/boc mari-
me videt de impulsu spūssanci q̄ sp̄ est ad
bonū/et pūtissimus p̄ illapsū. Spū tñ
vbi vult spirat/et voce eius audis/et nescis
vnde veniat aut quo vadat. **L**esonat illō
apud Job. **E**t q̄si furtive inq̄ accepit aurs
meas venas. i. vias susurrū eius. **C**ognitio-
nem. pbabilem sup bac varietate impulsū
um moralū/expedire pscrutari q̄libet fīm
vocationis sue statū.alioquin ignorās iğ-
rabis nec vitatur malū nisi cognitū/vitato
nelaudabili. **C**ognitionē pbabile sup
bmōi varietate impulsū moralū/nō bī
sufficienter p̄ impulsus quoslibet corporales
exterius in corpore cōsideratis in natura sua
vel in esse nature. Respicit hoc ybūm sup,

stifiosas omnes obseruationes absq; nūe-
ro/p sortilegos/p omnia/p anguria/p som-
nia/p cyromanciam/cū omnib; demonūz
cōtagijs/contra que nunc orat ecclesia di-
cens. **D**a quesumus dñe pplo tuo diabo/
līa vitare cōtagia. **C**ognitiōem pbabi-
lem hmōi nō haberil sufficiēter ex motu sen-
sibili cordis humani vel ad bonū de generē
vel ad malū/hic est lapsus plurimoꝝ q̄ se
deuotos existimant sequi vt sp̄ vel frequē-
ter impulsū cordis sui/p̄sertim si videat
ad bonum sicut ad religionis ingressū vel
solitudinis/vel multiplicatiōem in votis.
Lor meum aiunt impellit mesic/et sic ad
bonum/non est resistendum impulsū sp̄
ritus sancti. Addūt in pñciptum dare ceteris
cōsilia. vel responsa/iuxta p̄prī cordis im-
pulsū tanq̄ diuinū et certū. **C**ognitō
nem sup impulsib; eo frequenter plus es-
se suspectam/quo vehementior tyrgentior
fuerit hic impulsus etiam sub rōe laudabi-
lis/hoc milies exprim̄ est in furore/nouitō
hoc est habituatus circa delectatiōes aliquās
De qualib; apud poetam. Ian qui amat
sibi somnia/fingunt. et hoc maxime circa
muliebrem auditatem/quia variū et muta-
bile semper femina. **S**equitur quoꝝ pre-
ceps imperium cordis sui. **C**ognitiōem
sup impulsib; moralib; /pbabilem nō
haberi ex motibus cordis naturalib; q̄ p-
ueniūt ex radice multiplici/se habēt indif-
ferenter ad mores. quarū potior est comple-
xio naturalis. sī q̄druplici genere/sanguineoꝝ/colericōꝝ/flegmaticōꝝ/melancolī-
corum/de quib; alibi multa. **C**ogni-
tionem sup instinctibus moralib; /non
haberi sufficienter ex altera radice impul-
suum naturalium/que est cōplexio accidē-
talis per passiones et passibiles qualitates
habitūs vel dispositiones acquistos.
Cognitionem huius non dari sufficiēter
ex altera radice que tolligitur a dispositiōe
medī circumstantis. aut alimenti variū/et
am a superiori radice celi. **L**uius influxus
et impulsus virtuositatem/sentunt et oī/
dunt res alie/non habentes rationem/in
quib; tamen nihil tale est laudabile vel
morale. **C**ognitionem non haberi super
impulsib; moralib; /per qualescunq; i
pulsus qui sunt indifferenter se habentes
ad bonum vel ad malum moris/iuxta cō/
ditiōes vtē libertate/h vidit q̄ digitalia
sūt ista q̄lis ē anim⁹ vtē. **C**ogitoz ipsū

Centilogium.

moralium/qz cognoscere certitudiniter nō possumus. Dicū est cor hois prauū et inscrutabile/quis cognoscer illud?

Decas quarta:

Dicitur impulsus diuinus quo niam aliis est virtuosus/alius est luminosus/alius benignus seu dulcorosus et hoc fī tria apprisata in diuinis. Sic ex aduerso/triplex et sathana cōsurgit generalis impulsus: un⁹ est violētus/alius fraudulētus/tertius malignus. Violētus impellit irascibilem/fraudulentus et dolosus rōnalem/Malign⁹ cōcupiscibilem. Diuinus impulsus fit aliter quā diabolicus/Deus illabitur aie rōali/qz tria capit ab ipso sine medio/naturam grām et gloriā. Dicū aut̄ illapsus plenū super aiam interius et exterius dominū. Cor regis (in q̄t sapiēs) in manu dei est/qcunq̄ voluerit inclinabit illud/diabolus aut̄ vel altera creatura dñiū tale nūbz bz. Diuinus illapsus et si nō possit cogere libertū arbitriū ut liberum est/qm̄ hoc implicat contradictionem/ut idē fiat violētus et nō violētus/pot̄ tñ induceret necessitatem ad illō qd̄ sibi placuerit ut de alia nō voluntaria potest reddere spontaneā/docuit hoc pauli cōuersio. Diuin⁹ illapsus ponit sub lege sua homines q spū dei agūtū/dicūtur tñ legi dei nō eē subiecti qz ducunt nō metu legis aut p̄mio/bz illapsu dei solo ad impletionem legis sue. Nō est enī dicitiois deus ut libaret suos a lege sua/ne faciant illam put illi nefarij de lege libertatis blasphemabant. Diuinus illapsus nō ita cōfirmat aiaz roalem qñ liberū ei⁹ arbitriū/prietati ei⁹ relictū/ut deliberās vel arbitrans ne possit in oppositū plabi vel suspēcio se tenere/p̄te rea finalis et radicalis cōfirmatio bīōz est in eterna manuteneria illapsus beatifici q cōsiderat ad diuinā poteriam absolutā/n̄ bz necessitatē essēdi/nisi p̄ instās solū/qz p̄t dū est desinere esse. Quis necessariū sit dū ē ipm esse. Est enī contradic̄ dicere hoc dum est/non est. Cōsequitur ex aīndic̄ q̄ ois vita spūalis aie xpiane/fundat in solo miraculo influētie diuine summe libere cōtingenter ad extra/nō intra se/p̄terea reducit vita operz ad vitā hūtuū sup natūraliū/et hec bītualis vita ad p̄mam in deo vitam que dicitur liber vite. Cōcludit exinde stulta p̄sumptio cōfidentiū in cona

tu operū suoz q̄si p̄uenire posset gratie influxū/respergit vtiq̄ dūs ad abcl p̄ ad mūra eius. Cur aut̄ ad cayn et ad munera eius nō respergit. murmurest si voluerit supbia n̄ p̄tinget/detur voluntati dei gratia sua. de et salus. Distinctio diuinalis impulsus a naturali/nō sufficiēter accipit p̄ hoc q̄ naturalis inclinatio nr̄a sp̄ est recurva ad pro priū bonū cōmodū et honorem. Natura si quidem fertur in deū sicut cōditā est nūero specie et ordine. Est aut̄ ordo suus reverti i deū plus q̄ ad se/ut stabiles sui faciat or̄bem. Nō est asserendū generaliter q̄ ex ipsu naturali et habituali/non posse dē signoia diligi/dum non adest naturaliter gratia gratum reddens ad meritū vite eternae. Patuit in p̄mis pentib⁹ fī dicētes ipsos fuisse formatos in puris naturalib⁹ et licuisse actū dilectionis circa deū/cōstat p̄ hoc actu diligebat deū plus quā se et super omnia.alio qn̄ peccassent et symoniace disslexissent/non tñ merebant sic post nature destitutiōem/nihil p̄ liber hōiem bñ bātūtū.sine gratia gratificāte deū sup omia diligere. Diuinus influxus p̄ grām gratiū faciētēlīmo et p̄ quācunq̄ grām supnatūlī inspiratā/cognosci nō pot̄ euideſter hic nisi specialiter fuerit revelatū. Non enī videtur certitudo maior possibilis hic naturaliter baberi q̄ homo sit in caritate/q̄ si sentiat q̄ diligit deum sup oia/parat mori p̄ se.hoc tñ signū potest esse sine caritate quēadmodū notat aplū. Sit tradidero in q̄t corpus meum ita ut ardeat/nicib⁹ absq̄ caritate/p̄dest/quid ista cōsideratio ne repitet efficacius p̄ nostra humiliatio ne/timore/p̄tate/mititate/luctu. et ad oīl benignitate.qz qua severitate iudicemur quo fine terminemur/ignoramus/qd̄ sup est/nisi ut de misa dei sola speremus.

Decas quinta:

Jolētus demonis ip̄lus fīs a sinistris/manifestus fuit in afflictione Job/virtus aut̄ diuini illapsus/in sua exaltatione monstratus. Atenī draco ē iste deus q̄ formasti ad illudēdum ei. Sepel suis impulsib⁹ deic̄/aduersis impulsib⁹ spūssanci/q̄b⁹ humiles exaltant ad virtutes. Job p̄ p̄ditionē sube/post necē subitā filiorū et filiarum/si ad litterā accipiat violentius hic i pulsus/magnam in humilitatē p̄fauitō

neprodit exaltatiōēz dū tonso capite / t scis
sis vestibus adorauit pnuſ in terram / dñs
inq̄ dedit / nō fortuna vel fatuſ / dñs abſtu-
lit nō diabolus Deus receperit qd ſuſ eſt / ce-
do libens plus hñs in hoc vere virtutis q̄
ſi paupiſ ero gasset. qz minus vanitatis /
Job ſi ad tropologiam lyviolēta pditō
reteratur / nō pdidit vitā totam filo x et fili-
arū / qm̄ filij moraliter ſunt ſepte dona ſci-
ſpūſ / filie vero tres theologicē virtutes / ſed
nec domus honestatis vite q̄tuor angulis
totidē virtutū cardinaliū funditus euerſa
eſt / alioquin nō māſiſſet iuſtus nec gratias
de pditīs virtutibꝫ et donis retulifſet. **J**ob
impulſus violēter pdidit ad tps / vſuſ / pfeſ
cū / iocundum virtutū / qlem hñe ſolitus
eraſ / qm̄ dñs eraſ ſecū p experimentale ſen-
timētū Dicif aut̄ vſius iſte vita ſcdā / ſic ba-
bitus informās et gratificans noiaſ vita p-
ma / q māſiſ ſp in **J**ob etiā ſupp̄ſſa ad tem-
pus oppoſſa actuali yita ſcdā / donoꝫ et vir-
tuti. **J**ob ex iuſticiſ ſinderiſiſ certiſſi-
catuſ ſup hoc impulſuſ tyrañico demoniſ/
moꝫ eturgit ad ſpem de deo / radit a capite
mēns / crines cogitationū aut affectionuſ
ſupfluas / ſcindit vefteſ opationum / diſcer-
nēs q̄ nō ſufficiūt ad meritiū vel ornatū / tā-
dem de toto de ſe desperās et in ſe. corruiſ p-
nuſ in terram ſolidā eternitatis corā deo i-
q̄ ſolo ſpem reponit. **J**ob impulſus et e-
uerſus vt caderet / hñt deū ſuſcepitorē / i cu-
iuſ fiducia dixit adorās. Anduſ egressuſ
ſum de vtero m̄ris mee. Pōt hic iuelliſiſ lit-
teraliſ m̄f / ſed appatius ad misteriū ma-
bec / eſt iuſtificatio gratuita p oblaciōes p-
eo factas a pentibꝫ / ſicut in baptismonſro /
noia parit grā m̄r infantia. **S**ic ḡ nō ſu-
bui vefte actuali cuiuſlibet meriti mei / di-
xit **J**ob / dū ita ſpūaliter renatus ſum **S**ic
ad deū reuertar in nullo oꝫ meoꝫ opimē-
to ſpem coſtituēſ / dñs dediſ vitā omniſ ſocii

lus hominum tyrannoꝝ martiribꝝ interrogare sciuit. **J**ob sedens in sterquilino prie deſpectionis radebat hanc sanię temptationū testa cōſideratiōis prie fragilitatis tāqꝫ au direc̄a dñō cū paulo taliter colaphisato:—
Sufficit tibi grā mea, nam virtus in infirmitate p̄ficitur. Qualiter hoc; ſane dum horredas blasphemias demonis **J**ob tolerat inuitus nec succubit/nec obedit ipsoꝝ dicēt. Būdic deo ⁊ morete: ipsoꝝ iſta/est vel sensualis vel inferior p̄s rōis/quā com pescit ſupior. **J**ob ita cōcluſit Si bona ſuſcepimus de manu dñi/bona ſc̄z q̄lia tēs tatus optabat vt eēt iuxta menses p̄ſtinor dum delectabaf in dñō. **D**ala autē q̄re nō ſuſcipiamus/et hoc tristiciꝝ ⁊ oppoſitſ ſe timētis. **J**ob placētissimā obtulit hōſti am de ſeipſo/dans ſe totū deo. q̄r nichil aſ ſcribit ſibi nihil retinet/nō etteriore ſbam nō plis fecūditatem/nō opm bonitatē/nō cōſolationē/nō iocūditatē. **S**ic nomē dñi būdictū/hoc vñū ſufficit ſibi hāc requiret **D**pa ſequūtur mortuos in dñō/non p̄ce/ dūt/fiunt iſpis ad iocūditatem ⁊ glam eriā peccata p̄terita non q̄r pctā/sed q̄r remiſſa tecta/nō imputata/p̄ illā que multitudine operit peccatoꝝ ⁊ caritatem.

Decas. sexta.

Raudulētus impulsus pñlciō
sior est q̄ violētus/ eoq; magis
latet neq; ira frequēter aduersus
ipm solet ad deū et sc̄tos angłos
eins fieri cū speāli hu militate recursus / ni
si forsitan ab illis q; p bona cōsuetudine ex
ercitatos habent sensus. **Fraudulentus**
impuls⁹ vt euīet/ peritio v̄r mag⁹ illa fieri
Et ne nos inducas in temptatiōem **A** Et ve
ro cōtra violētū et malignū. reliqua matie
formaſ ſed libera nos a malo. **V**el fm alia
litteraz/a malignosi. a male ignito. in quo
mūdus poſitus eſt totus. **Fraudulen**
tus impulsus/fallere q̄rit fm omne genus
fallaciarii in sophista. **E**t ſcdm omne gen⁹
ſtratagematū/iure bellico. **E**t ſcdm brocar
dica iuristarū/ et ſcdm inſolubilia ⁊ obliga
tiones logicoz. imo etiā proportionabiliter
ad omnes industrias aialii ſeſe fallētium
Silr deniq; ad laqueos ancupum / ad ha
mos et retia píscatorz/ ad funes et pedicas
cū deciplis/ ad laq;os venātiū/ ad caueelas
luctaruz/ atq; inuoluntiōes disputantium;
ad furias gladiatoz. **Fraudulentus im**

Centilogium.

pulsus. Nonque illaqueat eos et in decepti
onis foueaz p̄cipitat / eo ipso q̄ sup̄ ipsiis no
ticiā alijs tradere satagū ampliorē. Fouea
vna ē supbie inaniter gl̄iantis ⁊ se ceteri in
bacre p̄fertentis. Altera dū de paucissimis
estimat aquisse oia v̄l̄ maiora. Tertia dum
et alios vult ad buius doctrinalem cogni
tiōem trahere curiosus q̄; optet. Quarta
dum vincere cōfidit in illis. Quinta dum
irridet vt idiotas ⁊ expositos omni lapsui
pctōz ignorātes. Sexta si tepidior; fiat ad
orōis auxiliū. Septima si minus p̄cayeat
circuitus demonū q̄si notos sibi. **Fra**
udulentus impulsus eo sepe plus ⁊ citius il
laqueat quo q̄ritur p̄ humānā industriam
magis vinci. Presumptio enī de viribz sci
entie vel ingenij. meret illudi / et eo ampli
q̄ nō arbitraf illudi vel rētari. **Fra**
udulentus impulsus / dū p̄dicādo vel scribēdo de
tegitur et p̄palatur acrius fm̄ diabolū q̄rit
machinatioes ad vincendū etiam ex sui vi
ctoria est furorē rōablis ⁊ amās cōcupiscē
tiaz / q̄re in eo rōem / q̄re pacem ⁊ nō inueni
es. **Fra**
udulentus impulsus / fecit vt Da
uid ⁊ alii p̄ponerē psalmos aduersus ipm̄
q̄s cuz doctrina pauli / illi nō sapiūt / q̄ nū
q̄ p̄ h̄mōi dolosos insultus tētati / victores
enaserūt / facti p̄ humilitatē exaltati. Ex h̄ē
p̄cipue tētationū vtilitas / sil ⁊ expiamur /
qm̄ p̄ multas tribulatioes optet nos intra
re in regnū dei. **Fra**
udulentus insultus si
cognoscit in generali / parū vz ad euasionē.
Etsi in p̄iculari nō sufficit humana virt⁹
sine grā ad supatioem. **Fra**
udulentus im
pulsus / acceptior et familiarior est sathanē
q̄ solus violentus / p̄ quā opprimit omne
ſudicium rōis p̄ languores horridos corpora
les. plus enī q̄rit alias sic impellere / q̄ ipu
tabiliter peccat: q̄ in lapsum p̄cipitare ta
lem q̄ nihil imputet eis de his q̄ patiuntur
que dicūt aut faciūt ad peccatum. **Fra**
udulentus impulsus eo plus debet formidari
et esse suspectus / quo magis cognoscit q̄ sa
piens videt et timet. stultus ignorat et
translit. hinc vetus apud grecos puerbiū
Eruditio timorē / ignorantia audaciā pa
rit. iungaf exemplū et natura quaz duplex
explicat versiculus. Si volucrī capte dat
sors euadere posse. Partibz in cūctis esseti
met laqueum.

Dolosus impulsor sathan a sede
positus titutur cauelis sophista
rum. se celat / et m̄ltā petis. Celat
se nūc sub habitu theolo⁹ / nūc
p̄dicatoris / nūc cōfessoris. nūc religiosi. nē
solitāri⁹ / nūc plati ⁊ ita de quolibet statu se
formās vertit in oēs / hinc noīa mille. **Hil**
lle nocēdi artes. **D**olosus impulsor ab i
tio sub figura serpētis astuti se fingeat theo
logum. locutus est ad Euā de deo / q̄rēs in
dolo cur p̄cepit yobis deus ⁊ c. **Fallax** im
pulsor illuc puocat / vt indubitatioem / cer
tū p̄ceptū dei querat. faciūt est vt impulit.
Rūdit ml̄r iam sibi blādiens / iam obediē
tia trepidans / ne forte moriamur / subinu
litaudat ⁊ mendat / nequa q̄s moriemini. p̄
mus accusauit de inuidia deuz / accedit ad
scie desideriū / futuros deniq̄s sp̄s p̄dite pa
res deo / vicit. depositus p̄mos cū sua poste
ritate de sede dignitatis sue. **D**olosus iste
ne hore p̄teruia tēptauit postea xp̄m / theo
logisans in allegatione scripturarū / sed ve
ra theologia supauit falsam / et humilitatē
exaltauit. **D**olosus impulsor theologila
bat apud demoniacos q̄s curabat christ⁹.
Clamans / q̄ tu es filius dei / unus inter
lios / delectatus in nouitate verboꝝ. **P**rim⁹
vocauit xp̄m ih̄m nazarenū. Sed nō sine
bat ih̄s demonia loqui. nō lēs a p̄meda
ci⁹ / testimoniu⁹ accipe veritatis / misere enī
sp̄ falsum aliqd veritati / quo cūtus recipi
atur toticū melle litū peccati. **D**olosus
impulsor theologisabat in pueſa phibho
nica de actibz aploꝝ q̄ testificans de paulo
et sociis. Iſti boies servi dei excelsi sunt / q̄
ānūciant yobis viam salutis / phibuit eaz
exemplō xp̄i paulus / tqz q̄stū dñis suis ab
stulit p̄secutus est yehemēter / q̄ cōtra faci
ent factis miraculis ⁊ t̄reuelatioibz mulic
culaz / vt ita q̄stū sibi p̄ent vel bonorē / doi
cuit hanc fraudem expientia de multis in
multis / sub specie sanctitatis / in obscurati
onem catholice veritatis. **D**olositas sa
thane describit amplissime lab̄ repōstrum
amicōꝝ. Job / qui figuram tenent heretico
rum / sicut q̄rtus heliu⁹ p̄sumptuosus signi
ficat / patet in ipsoꝝ disputacione. **Q**uimus
sathan ostentabāt esse theologus / s; ad p̄c
simū cōtra. Job finem armabātur ⁊ eo do
losius quo verius ⁊ diuinius allegat̄ plus
rimis. **D**olositas sic apitur. Erat Job i
terior hō sp̄ualis p̄dit̄ sapientia que de sur
sum est. Sciebat homines p̄ prudētiā.

Decas septima.

De impulsibus.

64.

Dolosus impulsus faber & dolosus impunitus amans & punitus. Dolo-
rum scimus enim quod est. L. se nescit deus. Et dicitur quod est. Dicatur quod est. Dolo-
sitas amicus. Job in hoc erat. Quod non sapientiam sequebatur. Incerta quoque illumina-
nare dñs abscondita tenebrarum. Dolositas amicus. Job in hoc erat. Quod non sapiente-
tiā sequebatur. Desursus est. sed terrena giam diabolica. et hoc fuit tria quod ipsa
offerunt bona tanq̄ fines mundanoꝝ iudiciis in deliciis honoribꝝ & pompis. Ita
et tres amici Job beatū dicerunt popl'm cui
huc sunt. Job vero dicit beatus populus cui
dñs deus eius. Dolosus inde consurgit
adversus Job impulsus. Quod non collaudat
vitam veteris hominis. sed ex consideratio-
ne peccatorum & miseriarii quibus cōpedita est. ma-
ledicit odiendo & detestando. Quod non natura;
sed culpas & miseriariam neque perit cuī ab solu-
to rōis iudicio impossibilia fieri sed quodam
velleitate cōdictionata cōcludit tandem se
miserias non pati. ppter peccata sua. put im-
perant amici. nec desperat in hac vita in qua
ne potest nec debet felicitas expectari. cum
bonis sepe mala et malis bona pueniantur
et hoc quodam lege certa dei. sed nobis ad ple-
num non cognita. Dolositas satan manifestatur in heili garrulo fastuoso quod non
consolator sed onerosus & amarus insultator
verba iactat sapientia inuoluens teste domino
suis sermonibus impensis caret illoꝝ
sensu intimo quod roborat non aliter quam multo do-
ctor vel episcopus iactant de iudiciis dei. et
de maiestate sua. de sapientia & bonitate verba
magnifica sed velut in somnio.

Decas. Octauia.

Malignus impulsus expurget et
cogitata malicia puocat ad pec-
candum sicut honestas sola trahit
bonos ad laudabiliter operandū.
Est enim hec palma victorū honesta pollue-
re delectatur cum maleficerint & exultat in re-
bus pessimis. Malignus impulsus ferri non potest impuram maliciam sub rōne soli
us malicie ratio quod fuit dionisiū nemo ad
malum aspicies operat. non enim habet rōnem
appetibilitatis ut sic. Malignus impulsus h[ab]et p suō termino fantastā supbam pos-
liberates. Tractat illud b[ea]tūs Aug[ustinus] de fur-
tu pomorum dum puer esset cōcludit tandem quod
non delectabatur peccatum sed libertas fuit pec-
candi. Dicit alibi quod felicitas mundanorum

est impunita nequicia peccent ut voluerit
Nec aliquis dicat cur ita faciat nec puniat
Malignus impulsus apparet in blasphemantibus horribiliter nomine dei & sc̄torum
sc̄trorum & suarum sine causa sed sola libidine blasphemandi sic impune. Inde est illud quod
dam nobilium ad rusticos. Tu das animas
tuam diabolo. tu negas deum. tu despicias.
cur hoc. cuī non sis vir nobilis. Malignus impulsus in pphantationibus solenni-
tatem et locorum sacrorum utilitate nulla sequitur
doceat hanc malignitatem insanie false quod
pallians sub nomine festi stultorum ubi fuit hor-
renda supra maliciam paganaꝝ in cōculati-
onem rerum deo sacratarum. Malignus impulsus ostendit in debonestatione genitum
pure gratis qualiter fuit in neronem qui pri-
prium euiscerari iussit mitem iussit et precepit
ciudem senecam mori gaudebat in crude-
libus mortibus senarum. Denique nimis valens
de debachata est sathan malignitas persecu-
tionem tot martirum super rabiem beluaꝝ. Ecce
urge et toto malignitatē spū debachare. di-
cebat Vincētius ad tyrānum malignitatem
imp̄perans. Malignus impulsus impellet
in insipietes ut dicant in corde suo. immo in
ore & tope. Non est deus cuī tamen velint ipi nec
quod adorari sicut deus. Sed ista est inuidio-
rum malignitas iacturam p̄priam querere
in aliorum lesionē. Malignitas diabolica
est conari muliere violare quod casta est quia
virgo est quod nobilis est et honesta licet in
corpe deformis sit. querere p̄terea societatem
in peccatis nec sibi satis esse p̄priam dam-
nationem sed neque pponere quicquid de p̄nia.
immō dolere si sibi malicia displicens esset.

Malignitas est diabolica delectari in
mendacibꝝ quod falluntur trahere p̄terea sacro-
rum puerorum & puellarum innocētiam ad pec-
candum delectari denique in peccatis extra ordinariis quod abhorret natura nec addunt ad
delectationes libidinis nisi corruptam fantasiam sicut febricitantes aut mulieres imp̄gnate gaudēt in cibis quod abominabiles sc̄unt sancti procurat iste marie malignus ex-
erceri quod ex pudore cōfiteedi reatu et p̄pendendum cornuant in damnationes ore clauso. sodomia enim dicitur muta. Judas quod in s-
terpetatur cōfites vitorū misticus in cornu dextro peccatorum communis pstratus propter in sinistro sequentium ad intentiones in
peccatis est. Malignitas diabolica delectatur multitudine peccatum non solum

mm. 2.

Centilogium.

qui peunt sed qui per alios peunt scit qui si vobis
luerint seductores alioz penitere postmodum
dum vix pnam inueniant perfectam qui redde
re non potuerunt eos quos predixerunt neque per
terea restituunt quod tota malignitate prius des
truxerunt mille modis siue modo. Denique suadet
et impellit ad blasphemias contra spiritum
sanctum quod sunt presumptio impenitentia des
peratio inuidentia fraterne gratie impugna
tio veritatis agnoscit de quibus non est hic per
singula dissenserendum.

Decas nona.

DAlignitate satane tyrannica et
agram superat in multo sua in angelum lucis malignitas transfor
mata quod ista crederet si hoc aposto
stolus non diceret non ignoras astacias eius
permanet iste malignus in arrogantia coce
pta vult extollit super omne quod dicitur deus habens
suum neque spiritum. Nam quod satagit in destructionem non edificati
onem dare suis de corpore re peccati fallaciter divisiones apparentes
non existentes gratiarum instar spissitudini. Huic ipsis
lente eo permittente deo datur summa sapientie
alii autem summo scientie secundum neque spiritum alii fides
falsa in eo spiritu alii opera virtutum alii gratia sa
nitatum alii prophetia alii gratia linguarum alii interpr
ratio summonum. Fictus lucis angelus
quod ista possit inducere quantum promiserit deus
testis est apostolus loquens de antixpoco testis in
super loqueris de laude caritatis sine quo potest
excellentes gratas dari posse sed inutiliter. Si
linguis hominum inquit loquar et angelorum. Ecce
summones sapie et scie et generali linguis si
habuero prophetiam ecce noiam et nouerim
misteria oia. Ecce interpretatio summonum cuius
sapia mystica iungit omnem scientiam iungit omnem
fidem iungit mirabilia in translatione mortuorum
iungit distributionem omnium facultatum in cibos
pauprem includit in martirio quod tradit corpora
ita ut ardeat. Fictus lucis angelus suos
habet appentes apostolos suos prophetas suos e
vangelistas suos pastores et doctores immo et suos martyres suas virginines suos be
remitas et monachos ad consumationem re
pbi corporis sui cuius ipse est caput et rex su
pbie sicut humilitatis et obedientie christus rex
et caput existit. Fictus lucis angelus ut
opetur in aliquo talia quod dicta sunt primo se
minat tumoris spiritum et impellit ipsum ut am
bulare cupiat in magnis ut sit placens et sa
piens sibi memori in oculis suis. Quo obre

to iam illudit et adulatur impellit et delu
dit quemadmodum voluerit hisi succurrat
gratia salutaris. Inno iam talis factus est si
bi demon sedecipiens et fantasticas et de
stulto per adulatioern priam insanum se faci
ens. Fictus lucis angelus si cum tanta di
gnitate creatus potuit per sui complacentiam
adulatoriam ita decipi ut appereret silus esse
deo. Sic de eua suo modo reddid minus ad
mirabile si respecterimus ad hominem insanas
qui cum tot subiaceant miseris continuis iure
ti sunt qui se percipient colli ut deos inueni
qui se peribant et demeritarentur miris modis
humane fragilitatis oblitii. Fictus lucis
angelus cuius cibo electus et qui habet fidu
ciam in fluctu iordanis in os eius studet ap
parere in deuotis et contemplatis macie mi
rabilis. Absorbet itaque mare mundanorum
absorbere et mare cum fide vera Christi careni
um. Sed Christianos absorbere deuotio contemplationis
et deditos sua principalis est vi
ctoria. Fictus lucis angelus si videnta
lique Christiani quem non audet a fide palaver
tere studet ipsum ad partem carnis et mundi se
pius impellere quod si repulsum se senserit quod
rit aliud machinamentum ut ad oppositivi
cia que non sunt carnis et mundi rebementer
impellat. Fictus lucis angelus pascat a
liqui suos familiares cibis delicatissimis quod
non carnales appent sed oino spirituales et quod
les comedunt electi filii in mensa patris su
dei. Itaque cibat eos et adipe frumenti sacra
scripture in mysteriis suis elucidatibus et de
petra fidei quod est Christus falso melle quod falsa dul
cedine saturat eos quod plumbum et aliter comedunt
quam satis est ut cum fuerint saturati dicantela
ti per superbiam quis non dominus est dicant non sum
sicut ceteri hominem peccatores ve ve
tibi. Fictus lucis angelus si non promerget
in sua rocinatioen nunquam hortaretur quere
ret hoc sentire et gustare quam suauis est do
minus per certum circa mysterium incarnationis
et crucis quod aduersum maxime sibi fecit ne
quod ipse spiritus. Non autem impellit ad hoc senti
dum et gustandum nisi quod in presumptiois
spiritus magis illaqueat. Celat insuper laqueos
sue neque sub fossa humo crucifixum oper
is per. Qui super his dubitat haberet histori
am de Martino haberet de plurimis heresi
mis habet de Christo quem voluit theologis
do decipe. Fictus lucis angelus si super
bos suos fallit si excecat in pleno meridie
legis Christi sub imagine crucis sue religiosis.

sue pietatis. sue ad sanctos et sanctas. ad te etiam beatissima non conqueratur. sed humiliatur humana presumptio. Non enim placet dominus vir super etenim si ascendet in celum sub titulo designationis. sub titulo crucis. sub titulo beatitudinis virginis et sanctorum. super eiusque ex ipso factum est. et si factus agitur hypocrita. quod hoc est quod suam non dei gloriam solam querit. quod rursus non dei beneplacitum in plificatione beatorum omnipotens predicit. sed meretriciam sterilemque quanto dabo. prosequitur in sententia nescio quid vero. luptate non quod malum sit in domino delectari. sed etiam sciat et pice cum observatione preceptorum non habendo velam malicie libertatem.

Decas. decima.

Exaltatur humilis. contra violenter. contra fraudulenter. contra malum genium demonis impulsu. quod dominus et angelicus impulsus. virtutus sapiens. et benignus. succurrit in electis. ita diligentibus deo oia cooptantur bonum. et ita oia ut etenim diaboli machinamēta sunt rosum impulsua. cōuertatur in bonum. **S**ic Job in exemplū hic. quod perdit oī. bins et ple duplex reperit sepius ei filios et tres filiae restituit. **E**xaltat hō p' demoris insultus. si ad moralia traducimus. quod redduntur sibi yllos et oblectamenta septem doborum. quod totidē filiorum et triū virtutū quod theologie noiam. et ita reddunt septem filiū. et tres filie domusque virtutū. **E**xaltatur hō ceteratus domini fit amplius timoratus et pauperrimus illud ex ista. Ego vir vidēs paupertatem meā. et illud. Tu autem suscepitor meus es gloria mea et exaltas caput meū. ceteris. in hac suā. quoque non est nūrus. **L**ognoscunt bruta liberatores suos ut elephas. et fūstis eis. quanto magis post correctiones dicitur hō gratiū domino famulatu. **E**xaltatur amplius hō liberatus. in pietate et misericordia circa primos. quod didicit ex his quod passus est misericordia misereri. sint ipsi peccatores publici. sint publicani et meretrices. neminem iudicat. neminem damnat. domino suo statim aut cadit. aut sibi stanctū portius potest est enī de stabilire eos. sicut et me fecit. p' tot lapsus. **E**xaltatur in scia misericordiæ. seculi. vel lucet pūtis exili. quod sit vivere Christus et mori lucrum. vitam in patientia degat. habeat in desiderio mortem. Denique sit idoneus in sua scia per experientiam habitaz. docere alios quod et qualia sunt diaboli machi-

namēta que occulte insidie. quam oppressiones violente. **H**inc timor nocturnus mundi et carnis. **H**inc sagitta volans diaboli. **H**inc negotiū pambulans in tenebris. in pplexis. **H**inc incursus in importunis et violentis. **H**inc demoniū meridianū in maximis appetib' bonis. **H**inc casus rotundus a dextris a latere et a sinistris. Et quod munierit se aduersus has insidias quod non expedit fuerit eas. **E**xaltatur impulsus et forte deiectus. sed resurgens fortior. **E**xaltat dico in spiritu fortitudinis et cōsiderie iusticie. sentiens quod nulla sunt pūtia quibus possit iniuriari. ideo querit sibi eterna. **E**xaltat in spiritu consilij. sentiens iam ex intimo gusto quem non est consilium nisi in iustificatione domini. quod s' settiebat quod dixit. Consilium meum iustificationes tue. **H**ec est vera discretio spirituum. lex domini non regnabit ille malignus. ex motu et impulsu. nescio quo cordis nostri. ritus signo fallaci. **C**or tuum iniquit sapiens quasi perturbantis fantasias patitur. nisi a deo fuerit immissa visitatio. Docuerunt hoc habentes pharisaicum spiritum. docuerunt innumerabiles. qui dimisi secundum desideria cordis eorum. iurebunt in admitionibus suis. et perierint vestram soli. **E**xaltatur in spiritu intellectus. in cōtra cordis mūdicia. Dat enim iuxtagatio intellectus. dat crebro purificatiōem in oculo cordis. quasi collurū. quasi fel tobie. quasi pilatum. **E**xaltatur in sapientia. iuxta pacem et adoptionem filiali dei. Si enim sit timor et p' misericordia. si pauperrimus spiritus. si ligentior. cōsequens est quod spiritu contrito et humiliato. spiritu quoque purificato per lacrimas et illuminato. Deinde sapientia et pace que erupat omnem sensum. Sufficiunt ad extremū tales filiorum restitutions. gratior et res p' lapsū. p' tot amaritudines. **P**hoto et sophica vox est. quod opposita iuxta se posita magis elucentur. dies et nocte. dulcor et felle. sanitas ex infirmitate. vigilie veritas. ex somniis delusione fit apertior. vera sensitio sapientie post frenesim vel reuersationem. stulticie. dum vigilans se habet ut somnians. sed gratia redditus. reddit pariter et sensum verum in virtutis vigilia constitutum. **E**xaltatur postremo liberatus a tentatione quia speciositas redditur amplior in specide et caritate per afflictum sanctis spiritus. contrarium aquilonis impulsibus. sic operabat apostolus fieri. Dominus inquit spei replebit vos in omni gaudio et pace in credendo.

Prima pars de mistica.

vt abundetis in spe et virtute spiritus sancti que virtus est caritas. Ecce tres filias. Sciant liberati post impulsus fidelitatis et desperationis quod serenus postmodum fidei radius quod certus innixus spei quod iocundior caritatis ardor subsequuntur dum depositis de sede potentibus prius anima vexantibus fit domino liberante quod sequitur. Exaltavit huius fit et gratiarum actionem cantus. Magnificat anima mea dominum tecum.

Finis Centilogium de impulsibus et singulatur tractatus de theologia mistica quod satisfaciat tertie parti promissionis facie in p[ro]hemio sex lectionum.

.k. **E**nincipiunt considerationes venerabilis ac egregii sacre theologie professoris magistri Johannis de Hereson Lancellarii ecclesie parisiensis de mistica theologia:

Prologus
Sicutemini et credite euangelio Mar. homo. Astringit me p[ro]missio nouissima illud agredi quod vestram expectationem repetere nunc sentio. omnideres scilicet in cognitione dei melius per penitentiam affectum quod per intellectum inuestigatem habeat. Ubi enim debeo si forte per te aspirante conatibus deo poterit studium meum ea ipa ad communem intelligentiam deducere que super theologia mistica hoc est occulta diuinus tradidit Dionisius doctus non dubium ab illo qui ait. Loquimur sapientiam apud profectos sapientiam in mysterio que abscondita est. Conari preterea meditor si ea que de contemplatione meditatione raptu extasi et de excessu mentis de divisione spiritus et anime et similibus doctores eleuati scriptis reliquerunt poterint ita palam fieri et quodammodo revelari. ut alij ab expertis quales rari sunt possint intelligere aut salte fixe credere sanctos illos viros habuisse scientiam longe altiorem a natura communem quos ad supumentales rapiuit excessus diuina contemplatio. Dicaz vero quod frequens est apud unumquemque in aggressu alicuius vel insoliti vel ardui.

trahi quippe solet animus in varias pres pro varietate rationum operis. Operi hoc ipse plures nomiati in re presenti. Et ratacturus itaque materiam qua nulla lumen est nulla diuinior sed nec vlla queri difficultior sicut nulla potest salubrior immunitati utpote in qua nostre felicitatis cardo fit. Contremui ad aspectum maiestatis huius sapientie verens ne perscrutator eius volens fieri opprimeret a gloria. Debinc expauis ne superba presumptio veteret me. Quis enim magna moliens non impugnat ab ea Extimui denique ne de curiosa singularitate notarer quod duabus ultimis creationibus sceleris condemnauit. Autero poterant hec turbarer retro quod flectere pedes mee investigationis ne progrederer si dolis viribus propriis confiderem et non in eo qui dicit. Querite dominum semper. Si preterea constrictus duplice officio publico non deterretur aspiciens damnationes servi p[ro]p[ter]i abscondentis talentum domini sui audiens quoque angelum apud Iacobiam quod opera dei reuelare et confiteri bonorum dicendum est. Denique si primus set sapiens ea que commemoramus non dirisset de sapientia. Quia inquiens sine fictione didici et sine inuidia communico et honestate illius non abscondo. Quod autem de iactantia additum est utinam qui gloriat[ur] in domino glorietur. Quis assecurabit hominem uenustus terram etiam si supra astra celi posuerit nudum suum etiam si in lecto cōtempnationis dormierit etiam si manus deuotionis absconditum gustauerit. Quid bec omnia? Quis non expauescat horrore vehementi quando a celi palatio detractus lucifer a medio lapidum ignitorum in sterquilinium damnationis? Quando in die illa duobus existentibus in lecto uno assumetur et alius relinquetur. Quando demum filii israhel pristrati sunt in deserto qui pane celi vescabantur et inimicos suos eos qui metiti sunt ei cibauit dominus ex adipe frumenti et de petra melle saturauit eos. Ut michi si gloriam meam quesi[er]o illa prorsus nihil. Illa nihilominus condemnabit me. Si gloriat[ur] fuiro in damnatione mea et in nihilo terreat a p[ro]p[ter]a tuba. Si inquit habuero prophetiam et nouerum mysteria omnia et omnem scientiam et si habuero o[mni] fidem ita ut montes transferam caricatam aitez non habuero nihil sum. Quis autem cer-